

Det fremgår af de tal, vi har fået, at værdien af den samlede landbrugsstøtte fra såvel direkte støtteudbetalinger som indirekte gennem prisstøtte bl.a. de støtteordninger, hr. Jørn Jespersen har fokus på ved enhver given lejlighed, nemlig de udgifter der er forbundet med vores særlige toldbeskyttelse, beløber sig til 104 mia. euro, og det er altså 774 mia. kr.

Hvis vi kigger på befolkningstallet i EU, er det 377 millioner, og så kan vi lave et lille regnestykke, der viser, at udgiften pr. indbygger svarer til 276 euro eller godt og vel 2.000 kr., 2.055 kr. pr. indbygger.

Derfor er jeg også godt tilfreds med den vedtagelse, som et flertal af Folketinget kunne blive enige om i forbindelse med de drøftelser, vi havde i en forespørgselsdebat om den fremtidige landbrugspolitik, hvor der ikke må være nogen tvivl om den danske regerings holdning. Det tror jeg heller ikke, hr. Jørn Jespersen er i tvivl om, at vi ønsker, at den direkte støtte til landbruget bliver reduceret.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg takker for svaret, som jeg synes var prisværdig klart, og i virkeligheden synes jeg, det er en skam, at det ikke er indgået i debatten for meget længe siden, men det er jo ikke fødevareministerens skyld, jeg kunne have spurgt noget før. Men nu er svaret så kommet.

Den samlede støtte, når vi ser både på den direkte støtte, der bliver udbetalt til landmændene og de ekstra omkostninger, som borgerne er pålagt via for høje priser og al den anden indirekte støtte, svarer til 2.055 kr. pr. indbygger i EU. Det kan vi jo regne om, så hvis vi tager en familie på fem medlemmer, har den altså en ekstra omkostning pr. år på over 10.000 kr. for at opretholde en landbrugsstøtte, der i øvrigt kun er skadelig.

Det synes jeg sætter tingene i relief, og jeg har sådan set ikke brug for at spørge mere, men jeg er meget taknemmelig for, at tallene er kommet så klart frem.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Selv om hr. Jørn Jespersen er tilfreds med min første besvarelse, vil jeg godt lige prøve at give nogle tal, der understøtter den udvikling, der har været, for det er måske heller ikke helt uvæsentligt, at man fokuserer på, hvad vej vi bevæger os.

Hvis vi kigger på den totale landbrugsstøtte til OECD-landene, så udgør den 1,3 pct. af bruttonationalproduktet i 2001 mod 2,3 pct. hvis vi

kigger tilbage i perioden 1986-88. Vi har haft den tilsvarende udvikling i EU, hvor støtten udgjorde 2,6 pct. tilbage i 1986-1988, altså samme udgangspunkt, mens den var næsten halveret til 1,4 pct. i 2001.

Så uanset hr. Jørn Jespersens holdning kan vi dog se, at det går den rigtige vej, og det er vel den målsætning, som jeg er overbevist om, at både hr. Jørn Jespersen og jeg er indstillet på skal fortsætte.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg beklager, at jeg ikke stillede et spørgsmål, der gav ministeren mulighed for at komme af med sine supplerende oplysninger, men det lykkedes så alligevel.

Jeg har sådan set aldrig benægtet, at det går den rigtige vej. Jeg tror, at det, der er forskellen på ministeren og mig, er temperamentet med hensyn til, hvor hurtigt det går, hvor jeg er meget mere utålmodig med henblik på at få det her afskaffet.

Vi har altså stadig væk at gøre med en ordning, som koster 104 mia. euro om året i alt, og som ingen er i stand til at påvise nogen som helst positive effekter ved. Den er skadelig for alle.

Kl. 14.10

Den er skadelig for erhvervet selv, fordi den forhindrer nye landmænd i at komme ind og købe en gård, fordi jordpriserne er for høje.

Den er skadelig for ulandene i meget høj grad, som ikke kan komme ind på markederne og dermed ikke kan arbejde sig ud af deres fattigdom ved egen hjælp. Den er skadelig for naturen, fordi den giver en intensiv produktion, og den koster forbrugerne og skatteyderne mange penge.

Derfor synes jeg stadig væk, selv om man kan sige, at det langsomt går den rigtige vej, at 104 mia. euro til en på alle måder skadelig ordning det er skræmmende, at det kan lade sig gøre.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Når nu vi er inde i den debat, vil jeg bare have lejlighed til at sige meget kort, at hr. Jørn Jespersen jo også kender den aftale, der er lavet om Everything But Arms-landene, altså de 49 fattigste lande i verden. De har nu markedsadgang til det europæiske område, og det er jo sukker, som har været det evigt tilbagevendende diskussionssemne.

Det er der jo taget fat på, og dér tror jeg, at det er vigtigt, at vi fastholder, at det er de fattigste